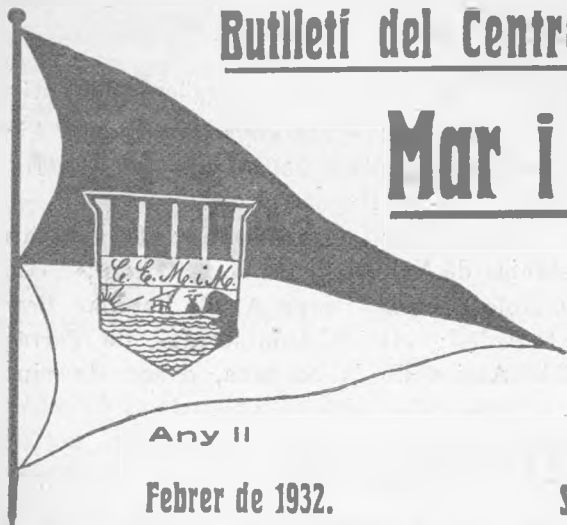

Butlletí del Centre Excursionista

Mar i Muntanya

Carrer de
GIRONA, 15

Any II

Núm. 14

Febrer de 1932.

SANT FELIU DE GUIXOLS

Excursions pel present mes

Dies 8 al 10. — **A LES GUILLERIES**

Per detalls al Centre. (Vocal, F. Callicó).

Dia 14. — **PANEDES (Matinal)**

Sortida a les 6'45 retorn a les 11'15. Pressupost 0'60 ptes.
Vocal, F. Soler.

Dia 21. — **A CROTA (Fotogràfica)**

Sortida a les 6'45. Retorn a la 1'50. Pressupost 0'60 ptes.
Vocal R. Maraña.

Dia 28. — **STA. CECLINA.**

Sortida en el tren de les 4'05. Retorn a les 7'45.
Pressupost, 2'50 ptes. Vocal. A. Bosch.

Dia 6 de Març. — **STA. FE de MONTSENY i les AGUDES.**

Sortida en el primer autobús de les 4'50.
Retorn a les 9'50. Pressupost aproximat 7'50 ptes.
Vocal, F. Callicó.

Els divendres de cada setmana, tindrà lloc la reunió preparatòria de les esmentades excursions en el local Social.

Aquestes excursions podran ésser modificades o aplaçades.

SECCIÓ BIBLIOTECA

Darrerament han ingressat en la nostra Biblioteca les següents publicacions:

REVISTES: «Vallespir», de Céret; «Catalunya», de Buenos Aires; «Ford», núm. 14; «Le Soir illustré», núms. 200 al 204; del Centre de Lectura de Reus; «Ressorgiment», de Buenos Aires.

BUTLLETINS: «A. E. Terra i Mar», de Granollers; «G. E. Egara», de Terrassa; «C. E. Laietània» de Mataró; «G. E. E. Gironí»; «C. E. Mai Enrrera»; «G. E. La Mola»; «Excursions A. E. Popular Barcelona»; «Pensament», de Sabadell; «G. E. Montserrat», de Terrassa; «Fulla Sardanística», dels Amics de la Sardana, d'aquesta ciutat; «Unió E. de Barcelona».

SECCIÓ SOCIS

ALTES: Leopold Olin, Joan Torrent.

BAIXES: Josep Rovira, Joan Robert.

NOVES SOCIALS

Ens cap la satisfacció de poder registrar com un esdeveniment de falaguer record per a l'història d'aquest Centre l'Exposició fotogràfica portada a cap darrerament. Han compartit merescudament les lloances dels visitants, els socis expositors Albert Bosch, Josep Anglada, Claudi Aymerich, Ferran Callicó, Joan Almar, Victor Kurz, Robert Maranyà, Pere Ros i Joan Sentí, els quals presentaren una interessantíssima selecció de fotografies.

En cloure's l'exposició fou efectuat l'escrutini de la votació per elegir l'obra preferida, resultant amb majoria de signatures «Presa de Santa Fè de Montseny», deguda a Josep Anglada. En el número proper d'aquest Butlletí publicarem la dita obra guanyadora.

* * *

En la reunió general del dia 12 del prop-passat Gener foren elegits per a ocupar els càrrecs que resultaren vacans en la Junta de Govern els següents socis: ROBERT MARANYA, Vis-president; CLAUDI AYMERICH, Bibliotecari; JAUME AGUSTI, Secretari; JAUME BATET, Vocal 1.er; JOAN ALMAR, Vocal 2.ⁿ; JOAN PUIG, Vocal 3.er; HANS ROTTMANN, Vocal 4.^{rt}.

Vista la ràpida creixença de la nostra entitat, s'acordà anar a la creació de quatre seccions que, controlades per la Junta, curin de l'organització i foment de les activitats respectives, per a un major expandiment i eficàcia de les mateixes.

Foren designats per a les respectives seccions:

Excursions i Camping: Josep Anglada, Francesc Soler i Joan Almar.

Fotografia: Josep M.ª Nadal i Josep Anglada.

Cultura física: Ludwig Höcklin, Antoni Mas i Francesc Soler.

Butlletí: Josep Moradell i Claudi Aymericà.

Per la Secció fotogràfica del Centre està preparada una vetllada de projecció de diapositives, que tindrà lloc en el nostre estatge, el 24 del corrent, a les 9^{1/2}, a la qual esperem honoraran els socis amb la assistència llur.

Agraïm al soci Lluís Planas el present que ha tingut la gentilesa de fer al centre, consistent en 3 parells de piques per a gimnàsia.

U N J O V E N T N O U

per L. Nicolau d'Olwer

Si el jovent pseudo-esportiu —vull dir expectador i comentarista de l'esport professional— és avui la majoria, sortosament se n'està formant un altre que justifica les millors esperances: el jovent excursionista. Sovint he pogut veure'l de prop i sempre n'he tret la mateixa impressió reconfortant.

Els joves excursionistes saben que el repòs no és altre cosa que el canvi de treball, i a l'edat en que els encisos ciutadans són mes temptadors, reposen de la feina de la setmana trescant els diumenges amb el sac a l'esquena. I no pas amb el sol intent d'esbargir-se i d'oxigenar-se: estudien a consciència, pas a pas, el camí que fan. D'aquell on han passat una vegada en serien guies excel·lents. S'avesen també a bastar-se ells mateixos, traient el rendiment màxim de l'enginy i de la força; fent «campig», organitzen en un tancar i obrir d'ulls la vida col·lectiva—àdhuc, si s'escau, amb una biblioteca i amb una fulla diària d'avisos redactada, tirada i repartida al camp mateix. El nomadisme de la marxa, lluny de bohemitzar-los, els afina el sentit del confort i del caliu de l'estatge —tant si aquest és l'eventual de la tenda, que amb elements de fortuna endrecen i decoren, com si és el local propi de l'associació a la qual pertanyen. La intimitat amable, l'ele-

gant senzilleza, el bon gust, per dir-ho amb la paraula justa—i tot això fruit de la prestació entusiasta i anònima, devota dels socis—, marca un contrast colpidor amb l'esbalandrament oficinesc i els mobles de basar, característics dels «domicilis socials». És que l'excursionista arreu on va i, amb més forta raó, arreu on s'està vol trobar-s'hi com a casa seva.

Tot això és fruit de l'esperit d'organització i dels sentiments de solidaritat i de responsabilitat, sense els quals l'excursionisme seria simplement un retorn a la vida primitiva. Aquell esperit i aquells sentiments acosten al jove excursionista a l'explorador de Baden-Powell, i l'allunyen per diàmetre dels arrossaires i «banyistes», que llur comport incivil sovint fa remarcar. Confondre uns i altres, perquè tots van amb el sac a l'esquena, seria oblidar que l'hàbit no fa el monjo. El que hagi vist desfer un campament, on centenars de persones han viscut tres dies, i restar la terra com si ningú no hi hagués passat, per aquest sol detall capeix la diferència entre els nostres excursionistes i les colles que no saben berenar a fora sense empastifar el paisatge de papers llardosos, llaunes de conserves i trossos d'ampolla.

Animat del seu esperit propi, l'excursionista esdevé una magnífica escola de formació del caràcter, que enllaça la fórmula de la solidaritat col·lectiva, «un per tots i tots per un», amb la fórmula de l'estoïcisme individual «resisteix i absten-te». Disciplina rebuda lliurement, perquè res no pot imposar-la a la edat mal-lejable de l'adolescència, marcarà un encuny durador i prepararà potser una generació on no calgui parlar tan sovint, com en les darreres, de crisi de caràcter. D'aquest punt d'esguard, la tasca cultural de l'excursionisme és fecundíssima.

Caràcter i intel·ligència, però, no són pas contradictòries, com d'una passada controvèrsia potser van deduir-ho els que solen pendre, com vulgarment diem, el rave per les fulles. El dilema «intel·ligència o caràcter», els joves excursionistes l'han resolt sense triar, conrreant ensems el caràcter i la intel·ligència. Per això llurs societats tenen seccions d'amics del llibre amb servei de biblioteca, préstec i venda, que es despleguen amb èxit estimulant, i organitzen cursos de conferències, als quals assisteix un públic tan atent i devot que cap conferenciant no en desitjaria d'altre.

Parlant en general de les associacions de joves excursionistes, potser he fet el retrat d'una visita molt recentment. No vull, però, donar cap nom, perquè sé que totes són animades del mateix esperit i que totes malden per una reeixida igual. Altrament, a l'obra col·lectiva de l'excursionisme, que ja té de fa temps el seu organ a la premsa, totes les societats hi col·laboren amb el mateix entusiasme i amb el mateix sentit de modèstia anònima amb què cada soci coopera a les tasques de l'entitat. I aquesta és no pas la més petita de les virtuts de l'excursionisme.

(De «La Publicitat».)

L. NICOLAU D'OLWER